

Тука говоримъ академически; въпросътъ разискваме научно и братски, та смѣемъ всичко да спомѣнемъ. На това основание ние ще прѣминемъ границите отъ къмъ Турция и България, ще бѫдемъ толкова свободни и ще намѣримъ,, госто-приемство, да по бродимъ малко и изъ Сърбия. Нека ми се поклон още и малко търпѣние.

Можете ли потегли линия въ джгата, та да раздѣлите боитѣ въ неї? Можете ли прѣбраяди брезда при устието на една рѣка, която се влива въ морето, та да опрѣдѣлите: до кѫдѣ е сладката рѣчна вода, а отъ кѫдѣ е солено-горчивата морска? Ето така сѫ границите на двѣ еднородни и едноплѣменни народи; така мѣжно и така трудно може да се опредѣли границата между сърбския и българския елементъ. Идѣте та опредѣлете границата между поляцитѣ и чехитѣ, между френцитѣ и испанцитѣ, между френцитѣ и италиянциѣ, между гарманцитѣ и френцитѣ и пр. и пр. За това на всѣкѫдѣ е земенъ етнографическиятъ аршинъ и то отъ срѣдата, отъ пижпъкътъ на етнографическата гжстина и съ тоя аршинъ се е мѣрило и мѣри. Всѣки езикъ си има своитѣ характерни бѣлѣзи, които го отдѣливатъ отъ другитѣ подобни нему езици и го правиютъ самостоятеленъ клонъ отъ едно езико-словено дѣво; тия бѣлѣзи сѫ негови и ги нѣма въ другъ езикъ. По тия бѣлѣзи слѣдователно се казва: това е български, това е сърбски, това е руски или другъ езикъ. На границата тамо дѣто се сливатъ двѣ народности, тия бѣлѣзи се смѣсватъ и правиютъ мѣжно да може да се тегли една граница. Заради това на такива мѣста на помощъ се зиматъ характерните бѣлѣзи и се гледа: до кѫдѣ тѣ изобилствуватъ отъ едната, или отъ другата страна, и тамо се тегли тая граница. При населяванietо си, народитѣ всѣкога сѫ гледали да си туржтъ сами граници помеждукъ си, и тия граници сѫ били всѣкога естествени: рѣки и планини. Такива граници сѫ дѣлили и дѣлжатъ отдѣлните народи, а такива сѫ границитѣ и между отдѣлните плѣмена отъ единъ и сѫщъ народъ.

Между сърбския и българския народи има